

F.t.l. om margarine m.v.

Stk. 2. Ved fastsættelse af regler efter stk. 1 skal landbrugsministeren

1. tilgodese sundheds-, ernærings-, kvalitets- og kontrolmæssige hensyn,
2. sikre rimelige vilkår for producenter og handlende, og
3. tilvejebringe en passende adskillelse mellem margarine m.v. og andre levnedsmidler, samt mellem forskellige typer af margarine m.v. indbyrdes.

§ 6. Tilvirkning, forhandling engros, indførsel og udførsel af de i § 1, stk. 1, nævnte andre fedtholdige levnedsmidler må kun finde sted efter landbrugsministerens tilladelse, hvis produkterne er bestemt til den endelige forbruger.

§ 7. Forinden landbrugsministeren træffer afgørelser eller fastsætter bestemmelser i medfør af § 1, stk. 3, og § 5, forhandler landbrugsministeren med miljøministeren og med de nærmest interesserede landsomfattende erhvervs- og forbrugerorganisationer. Hvis bestemmelserne berører områder, der henhører under andre ministre, forhandler landbrugsministeren ligeledes med vedkommende ministre.

Kapitel III

Autorisation og tilsyn

§ 8. Tilvirkning, pakning, indførsel og udførsel af margarine m.v. må kun foretages af virksomheder, der har modtaget autorisation hertil af landbrugsministeren.

Stk. 2. Virksomheder, som forhandler margarine m.v. en gros, skal foretage anmeldelse til statskontrollen med mejeriprodukter og æg m.m.

Stk. 3. En autorisation kan tilbagekaldes, når vilkår ikke overholdes eller forudsætningerne for autorisationen ændres væsentligt, og iøvrigt når der er forløbet 5 år fra sidste autorisation.

§ 9. Virksomheder, der tilvirker, forhandler en gros, pakker, indfører og udfører margarine m.v., skal efter anmodning fra landbrugsministeren give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning for landbrugsministerens tilsyn.

Stk. 2. Landbrugsministeren kan pålægge virksomhederne at afgive prøver uden vederlag af råvarer, halvfabrikata, færdigvarer, emballage, tilsætningsstoffer, bekæmpelsesmidler samt rengørings- og desinfektionsmidler.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan fastsætte regler om, at virksomhederne skal fremsende prøverne og afholde udgifterne herved.

§ 10. Landbrugsministeren kan meddele de påbud og forbud, der er nødvendige for at sikre overholdelse af loven og af regler fastsat med hjemmel heri. Landbrugsministeren kan fastsætte regler for eller træffe bestemmelse om, hvorvidt og på hvilke vilkår margarine m.v., der ikke opfylder lovens krav, må sælges.

§ 11. Afgørelser meddeles skriftligt.

Stk. 2. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende medhold.

§ 12. Landbrugsministeren kan henlægge sine tilsynsbeføjelser og sin adgang til at træffe afgørelse efter loven til en eller flere andre centrale myndigheder. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til klage over disse myndigheders afgørelser, herunder at disse myndigheder har den endelige administrative afgørelse i de pågældende sager.

Stk. 2. De personer, der af landbrugsministeren bemyndiges dertil, har uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter og transportmidler for at tilvejebringe oplysninger til brug for beslutninger i henhold til loven eller regler fastsat med hjemmel heri. Legitimation skal forevises på forlangende.

Stk. 3. Politiet yder bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem justitsministeren og landbrugsministeren.

§ 13. Udgifterne ved kontrol og tilsyn afholdes af de virksomheder, der tilvirker eller indfører margarine m.v., gennem en afgift, der fastsættes af landbrugsministeren på